

Forfatter: Udrag fra Fjorten eventyr og fortællinger

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 241.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365393248.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Ingemanns forbillede inden for den fantastiske fortællekunst er den tyske romantiker E.T.A. Hoffmann. Begejstringen for hans værker var nået til København i 1817, som det beskrives i Selv-Citationen, og selv om Ingemanns kristne overbevisning (og hans borgerlige sathed) hindrede ham i at blive ligefrem discipel af Hoffmann, modtog især hans kortprosa afgørende indtryk af genrens tyske mester. Tættest på Hoffmann er Ingemann i Sphinxen, der har lånt så meget fra Der goldene Topf, at man forstår Arnolds tvivl om, hvorvidt han er hovedperson i Ingemanns eller i HofTmanns fortælling (s. 47). Om egentlig afhængighed af Hoffmann i andet end enkelte motiver er der ikke senere tale, men de uhyggevækkende spring mellem den banale hverdag og den andelige verden, den realisme, hvormed det »overnaturlige« skildres, og den tvetydighed i vurderingen af det passerede, der præger beretningerne, er tegn på den varige Hoffmannindflydelse i Ingemanns fortællinger. Han udtrykte selv den blanding af væmmelse og glæde, han følte ved Hoffmann, i et digt forrest i det eksemplar af HofTmanns samlede skrifter, som han i 1849 forærede sin Lucie, og som nu findes på Sorø Akademiets bibliotek: